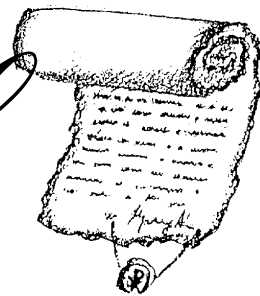

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2015. szeptember 06. Veni Sancte szentmise

XXIII. évfolyam 2. szám

Hitre, tudásra, szép életre, jóra, példaadója

A tanév – munkaév kezdetén két szent alakja áll előttem. Egyik Kalazanci szent József, akinek himnuszából való a cím. Szeretnénk mi is példát adni, tanúságot tenni hitünkéről. A másik szent Bertalan apostol, akiről János evangéliumában Jézus úgy nyilatkozik, hogy egy igaz izraelita. Mit jelent ez? Hogy úgy él, ahogyan egy izraelitának élnie kell. Ha példaadó életet akarunk élni, ezt úgy tehetjük, ha igaz keresztény életet élünk, vagyis úgy élünk, ahogy egy keresztényhez illik. Nem új feladat ez, hiszen folyamatosan erre hív bennünket Urunk.

A képet ki is terjeszthetjük. A templom akkor igazi templom, ha megfelel a feladatának. Mi a szerepe? Hogy összegyűjtsön bennünket Isten köré, és hogy lelkünket Isten felé emelje. Számos nyelvben az egyház (közösség, gyülekezet) és a templom azonos szó. (Nálunk történelmi okból vált külön.) Összegyűjt, hogy találkozzunk Istennel, hogy kifejezzük iránta való szeretetünket, és megerősödjünk kegyelmével. Tornyával, magasságával tekintetünket, szépségével lelkünket emeli Isten felé. Ezt a szépséget nyeri lassan vissza a felújítással templomunk. (A munkákról másik írásban olvashatnak.) De nem elég a felújítást elvégezni. Amikor belépünk a templomba tisztán, feldíszítve találjuk. Elgondolkodtunk azon, hogy ez hogyan lehetséges? Kinek lenne még ideje, energiája arra, hogy ebbe a munkába bekapcsolódjon. A felújítás munkái nagyobb feladatot adtak a takarítást végzőknek. Hálással és imával köszönöm helytállásukat!

Közösségünk hogyan lesz igazivá, olyanná, amelyik éli a kereszténységet? Nem csak a vasárnapi szentmisével. Ezt szolgálja egyéni hívő életünk, napi imádságunk, szentírás olvasásunk. De ebben segítenek a közösségi alkalmaink is. A hétköznapi szentmisék, az első csütörtöki szentségimádás, a felnőtteknek szóló programok, a hittanórák. Jézus azt akarja, hogy együtt haladjunk a krisztusi úton. Találjuk meg a számunkra megfelelő alkalmakat! Ha keresztény életünket komolyan vesszük, akkor ez sugárzóvá válik, vonzóvá teheti a közösséget másoknak. Sokan vannak, akiket jó lenne meghívni. Azokat, akik kérik gyermekük számára a keresztiséget. Azokat, akik az iskolában katolikus hittanra írták gyermeküket. Azokat, akik valamiért eltávolodtak a közösségtől.

Kérjük bátran a Szentlélek erejét, hogy új lendülettel indulhassunk, példaadó életünk vonzóvá tegye a keresztény közösséget környezetünkben!

Fülöp Ákos plébános

Templomunk ünnepe

Nagyboldogasszony, mondjuk áhítattal templomunk nevét, a mennybe felvett Szűzanya ünnepe.

Kétszázhatvan esztendeje, hogy Padányi Bíró Márton felszentelte. E hosszú évek során több alkalommal voltak kisebb-nagyobb javítások, főleg a háború idején, mikor találat érte. Most komoly nagy munkába fogtak, amelyről aug. 15-én kaptunk egy kis ízelítőt. Arról tájékoztattak a restaurátorok, milyen munkákat végeztek el már, s mi lesz a következő fázis, amivel folytatódik a munka. Amihez még több pénz kell. (Sok kicsiből lehet összehozni egy hegyre valót is.) Ha nagyon akarjuk, sikerülni fog!

Az ünnepi szentmisét Marczis Ferenc atya végezte, templomunk korábbi plébánosa. Ez évben ünnepelte 80. születésnapját és ehhez kívánunk neki Istentől áldott egészségben gazdag éveket, hogy sokáig tudja szolgálni az Urat!

Botos István szép köszöntőjében a mi összegyűjtött jókívánságainkat is tolmácsolta. Nagy szeretettel fogadtuk, 15 esztendei távollét után sem feledte el régi híveit és templombúcsúnk ünnepeén hazajött, hogy velünk együtt ünnepeljen, osztozzon örömünkben.

Amint a prédikációjában elhangzott, a régi tatarozási munkák, amiben Ferenc atya szintén részt vett, azt mutatja, magáénak érezte a templomunkat. Köszönet illeti ezért!

A TARTALOMBÓL:

„Legyetek élő ikonok!”

Gondolatok a Megszentelt Élet Évéről II..... 2. oldal

„Kedves Jegyespár!” 3. oldal

Olvassunk verset, mert érdemes! 3. oldal

Egy lélekemelő ünnep kapcsán..... 3. oldal

Rózsafűzér zárandoklaton 4. oldal

Nosztalgia pincemozi..... 5. oldal

Visszaemlékezés lelkigyakorlatra 5. oldal

Hittantábor 2015 6. oldal

Mindennapi gondviselés - mindennap..... 7. oldal

A templombelső felújításáról 7. oldal

KEMPIS (részletek)..... 8. oldal

Piroska és Farkas..... 7. oldal

Krónika..... 8. oldal

Naptár 8. oldal

A szentmise befejeztével Ákos atya meginvitálta híveit egy kis együttlétre a Pusztai Sándor közösségi házukba. Ez az együtt töltött kis idő eddig még mindenkor kitűnően sikerült. Így volt ez most is! Nemcsak azért, mert enni-, innivaló bőven volt, inkább az, hogy találkozhattunk olyan testvéreinkkel, akik betegségük miatt ritkábban tudnak megjelenni. Nagy öröm volt velük lenni, cseverészni.

Szűzanyánk, nézz le ránk, bajban, gondban kérd fiadat, a mi Urunkat, hogy segítséget küldjön. Nemzetünket védje minden rossztól.

Testvérek, imádkozzuk a rózsafűzért, ahogy azt Szűzanyánk kérte! Bűnös lelkek sokan vagyunk a világban, ránk fér az imádkozás! Szánj meg Isten minket!

De ne csak sóhajtozzunk, tegyük meg mi is, ami tőlünk telik!

Heitzmann Ica

„Legyetek élő ikonok!” -Gondolatok a Megszentelt Élet Évéről II.-

A megszentelt élet évének célkitűzéseiről, elvárásairól és távlatairól Ferenc pápa írt a 2014. november 28-án közzétett levelében.

A megszentelt élet évének célkitűzései között az első, hogy *hálával tekintsünk a múltra*. A Katolikus Egyházban minden intézménynek gazdag történelme van. Eredeténél Isten tevékenysége van, aki Lelkében arra hív némelyeket, hogy közelebből kövessék Krisztust, hogy egy különleges életformára lefordítsák az evangéliumot. Az Egyház történelmének ismerete elengedhetetlen annak érdekében, hogy önazonosságunk élő maradjon és a család egységét, illetve a tagok közösséghez való tartozásának érzését megerősítsük.

Ferenc pápa arra kér minden hívőt, hogy különösképpen adjunk hálát a II. vatikáni zsinatot követő ötven évért, amely a Szentlélek „fújását” jelentette az egész egyház számára. Ennek köszönhetően a megszentelt élet a termékeny megújulás útját járta és járhatja ma is.

Másrészt az év arra is hív minket, hogy *szenvedéllyel éljük meg a jelent*. Az első monasztikus közösségektől kezdve egészen a mai közösségeig, minden megszentelt életforma a Szentléleknek hívásából született, hogy Krisztust az evangélium tanítása szerint kövessük. Ebben az évben meg kell kérdezni magunkat: megengedjük-e, hogy az evangélium megszólítson minket? Vajon az evangélium valóban „vademecum”-ként szolgál mindennapi életünkhöz és döntéseinkhez? Arra kér a Szentatya, hogy a Szentlélek hiteles tanúiként éljünk a világban és legyünk olyan emberek, akik megélik a „találkozás misztikáját”: ez „képeség a találkozásra, képeség meghallani, meghallgatni másokat, képeség együtt keresni az utat...” (Ferenc pápa, 2014. május 12.)

Ennek az évnek a harmadik célkitűzése: *átölelni a jövőt reménységgel*. Ismerjük, milyen nehézségekkel kell szembenéznie a megszentelt életnek a maga sokféle formájában: a hivatások számának csökkenése és az előregezés, az anyagai nehézségek, a nemzetköziség és a globalizáció kihívásai, a relativizmus csapdái, a kirekesztés és a társadalmi jelentéktelenné válás.

„Ne hallgassatok a vészprófétákra, akik a megszentelt élet

mai egyházban való végéről vagy értelmetlenségéről szónokolnak.

Öltözzetek inkább Jézus Krisztusba, és öltözzetek fel a világgóság fegyvereit

– miként Szent Pál buzdít (vö. Róm 13,11–14) –, legyetek éberek és virrasztók.”

(XVI. Benedek pápa)

A megszentelt élet évéhez fűződő várakozásai közül a Pápa elsőként az *örömet* emelte ki. „Ahol szerzetelek vannak, ott öröm van. Meg kell tapasztalunk és meg kell mutatunk, hogy Isten képes betölteni a szívünket, képes boldoggá tenni minket, olyannyira, hogy nem kell máshol keresni boldogságunkat.

A második „eszmény” ebben a kegyelmi évben az *egység* megélése; mind a közösségeken belül, mind a különböző intézmények, közösségek tagjai között. A közösségeken belül: „nem is egyszer lelketekre kötöttem, hogy egymás megszólása, a pletyka, az irigység, a féltékenység, a veszekedés mind olyan magatartásforma, amely nem kaphat helyt házaikban. Ezen előfeltétellel a szeretet előttünk megnyíló útja valósággal végtelen, mert arról van szó, hogy elfogadjuk és befogadjuk egymást, figyeljünk egymásra, osszuk meg anyagi és lelki javainkat, gyakoroljuk a testvéri figyelmeztetést, különleges tisztelettel bánjunk a leggyengébbekkel.”

A közösségek közötti kapcsolattartást azért tarja fontosnak a Szentatya, mert senki sem tudja a jövőt úgy építeni, hogy magába zárkózik, vagy csak saját erejére támaszkodik. A találkozásra, a párbeszédre, a másik meghallgatására, egymás segítésére nyitottnak kell lennünk, mert ez véd meg minket „az önmagunk körül forgás betegségétől”.

A megszentelt élet az egész egyházat, az *egész keresztény népet* érinti. Az egyháznak egyre jobban tudatosítania kell híveiben azt az ajándékot, amelyet oly sok megszentelt nő és férfi jelenléte jelent, akik a kereszténység történelmet formáló nagy szentjeinek örökösei.

Arra hívja az összes keresztény közösséget, hogy ebben az évben különösképpen is köszönjék meg az Úrnak és idézzék hálásan emlékezetükbe azokat az ajándékokat, amelyeket kaptak és még ma is kapnak az alapítók életszentségén, valamint sok megszentelt személy karizmájához való hűségén keresztül.

Ferenc pápa hangsúlyozza, mekkora áldás, hogy a megszentelt élet éve éppen egybeesik a családról szó színódussal. A család és a megszentelt élet mindenkit gazdagító és mindenkinek kegyelmet közvetítő hivatások, az emberi kapcsolatok építésének humanizáló terei, az evangelizálás helyei, ahol igazán segíthetjük egymást.

A megszentelt élet éve csak akkor válik igazi kairosszá, isteni, kegyelemben és átalakulásban gazdag idővé, ha odafigyelünk a világ szükségleteire és tanulékonyan követjük a Lélek indításait.

Melléklet a cikkhez:**URBIS ET ORBIS HATÁROZAT a teljes búcsú elnyeréséhez szükséges teendőkről a megszentelt élet évének alkalmából**

A teljes búcsút a szokásos feltételek mellett (szentségi gyónás, szentáldozás, valamint ima a Szentatya szándékaira) a megszentelt élet intézményei minden tagjának, továbbá azoknak a hívőknek, akik valódi bűnbánatot tartanak, és a szeretet szelleme vezérli őket: 2014 adventjének első vasárnapjától 2016. február 2-ig, a megszentelt élet évének ünnepélyes lezárásáig teljes bűnbocsánatot nyernek, és azt felajánlhatják az elhunytak tisztulás állapotában lévő lelkéért is.

a) Rómában, valahányszor részt vesznek nemzetközi találkozókra vagy a Megszentelt Élet Intézményei és Apostoli Élet Társaságai Kongregációjának naptárában rögzített rendezvényeken, vagy kellő időt töltenek elmélyült elmélkedéssel, amit a Miatyánk elimádkozásával, a Hitvallás bármely hivatalosan jóváhagyott változatának elmondásával és Szűz Mária segítségét kérő fohással fejeznek be;

b) minden részegyházban azokon a napokon, amikor az egyházmegyében különleges módon megemlékeznek a megszentelt életről vagy kifejezetten a megszentelt élet évéhez kapcsolódó rendezvényt tartanak, hívő lélekkel ellátogatnak a székesegyházba vagy a hely ordináriusának beleegyezésével kijelölt más szent helyre, vagy elmennek valamely szerzetesi templomba, vagy klauzúrás monostor oratóriumába, és ott nyilvánosan elmondják az imaórák liturgiáját, vagy kellő időt töltenek elmélyült elmélkedéssel, amit a Miatyánk elimádkozásával, a Hitvallás bármely hivatalosan jóváhagyott változatának elmondásával és Szűz Mária segítségét kérő fohással fejeznek be.

Baksay-Botos Eszter

„Kedves Jegyespár! Eljöttetek ide a templomba...”

Így kezdődik az a mondat, amelyik templomunkban mostanában évente csak egyszer-kétszer hangzott el. 2015-ben azonban végre megtört a jég! Idén szeptember végéig 7 pár tagjai ígértek (egy még hátra van) egymásnak örök hűséget Nagyboldogasszony oltárképe alatt. (2007-ben 9 esküvő volt nálunk, azóta ez a szám évről évre csökkent.)

Egy-egy esküvő előtt takarítva, virágokat rendezgetve mindig arról beszélgetünk ismerjük-e őket. Járnak-e templomba máskor is, itt laknak-e a környéken? Valahol a szívünk mélyén szeretnénk, ha egyházközségünk lelkes tagjaivá válnának ők is.

Van, ami azonban még ennél is fontosabb. Tudjanak kitartani egymás mellett egész életükön át. Most, amikor örülünk annak, hogy emelkedett az esküvők száma, egy pillanatra álljunk meg, és mondjunk el értük egy fohászt! Természetesen ne csak azokért, akik az idén kötötték össze életüket, hanem azokért is, akik ezt már évekkkel ezelőtt megtették!

Segítségünkre sietnek a versek, mint mindig. Most éppen Simon Istváné. Szeretettel küldöm minden Nagytétényben élő házaspárnak.

(Boronkai Zsuzsanna)

Egy lélekemelő ünnep kapcsán

Magyar népmeséink gyakran fejeződnek be úgy, hogy: „...és csaptak 7 országra szóló lakodalmat...”, vagy „...és éltek boldogan, míg meg nem haltak...”, vagy „...és éltek boldogan, míg a világ s még hét nap...”. Ezek mind arról szólnak, hogy az ember megtalálta saját igazi hiányzó felét, szellemi avagy lelki értelemben kiegészült, amely eseménynek a házastárs megtalálása egy szép földi szimbóluma.

De az is biztos, hogy az emberiség többségének szempontjából a házastárs megtalálása valóságosan is nyújtja azt az élményt, hogy mostantól ők már egy egységet alkotnak, amelyet a magyar nyelv mind a társsal, de különösen a feleség szóval igen szemléletesen fejez ki, és amely szót például a csángók a férjre is használják, ha jól hallottam. És amikor a két fél egybe kel, akkor lesznek egy test és egy lélek.

Olvassunk verset, mert érdemes!

Simon István: Virágzó cseresznyefa

Mandula-utcán az éjjel
láttam egy nyíló kicsi fát,
épp rásütött a Hold,
fehérett rajta a virág.
Azt hittem, hogy mandulafa,
pedig cseresznye volt.

Magasba nyúló házfalak között,
fényes ablak alatt
lebegtette a szél.
Megálltam, néztem egy kicsit,
míg elsuhant a gépkocsi
az utca végénél.

Jólesett látni ezt a fát,
millió zsibongó virág
tündöklő seregét.
S egyszerre lassú, halk kopaj
susogó hullámaival jött
kúszott közelébb.

Két holdfénybeburkolt alak
épp a cseresznyefa alatt
állt meg s összebújt;
s a csillagos fehér szírom
ott petyegett a vállukon,
ahogy libegve hullt.

Gyönyörű kép. A költő,
ha a boldogság hű piktora,
álljon meg, fesse le.
Két önfedelt, szép fiatal,
kiket virággal betakart
a tavasz éjjele,

a ringó fát, a fa alatt
testen a karnyi kapcsokat,
míg egymást ölelik.
Virágszóró cseresznyefa:
ő ringatja majd a tavasz
első gyümölcsseit.

Holdfényben ballagtam tovább
s a szívemből a számon át
hullt ki pár tiszta szó:
hogy szorosan így álljanak
negyven év múlva is,
ha majd fejökre hull a hó.

Népmese hőseink, legyenek akár hercegek, akár kondások, mind azért indulnak el, azért teszik meg a legelső lépést, mert valami hiányérzetük van, és mert érzik, hogy a hiányzó másik fél nélkül az igazi boldogság sosem valósulhat meg. Akik állhatatosan keresnek, akik ezt a hitüket nem adják fel, akik újra és újra felállnak, és folytatják gyakran kacskaringós életútjukat, azok a végén révbe érnek. Amikor Jézus 3-szor esik el a kereszttel, de újra és újra feláll, az a mesékben például úgy mondatik el, hogy a 3 testvér közül a harmadiknak sikerült a próba. Hiszen a mesében minden szereplővel azonosulhatok, az elbukott is magam voltam, új módszert kellett keresni, és ha nem adjuk föl, akkor a nehézségek során fejlődünk, és egy személyiségfejlődés végén, mert hiszen a hős végül mindig az erkölcsi jóval győz, a mese tulajdonképpen az ember kudarcait és újrakezdéseit szemlélteti. Ez a gyakorlati életben azt jelenti, hogy életünk kacskaringóiban benne vannak a korábbi rossz módszereink, új és új tanulásaink, partnerek keresése, munkahely és hivatásváltoztatások, stb.

Nem tudom, mennyire tűnt fel a kedves Nagytétényi híveknek, hogy a nyár derekán, július 18-án egy esküvő volt a templomunkban, ahol Ildikó és György Isten és a közösség színe előtt is megerősítették egybekelésük szándékát. Mindkét embernek hosszú volt az útja idáig, és azt hiszem, hogy mindkettejüknek volt többször is olyan érzésük, hogy most újra kell kezdeni, most valamit másképp kell csinálni, mint eddig. De mindig felálltak, mindig javítottak valamit a korábbi gyakorlatukon, ahogy ezt népmeséink is tanítják. Azt hiszem a személyiségfejlődésnek egyik bizonyítéka, ahogy két már nem feltétlenül fiatalnak mondott ember, tudatosan és mégis szenvedélyesen tudott egymásnak igent mondani azon a forró napon. Egy másik szubjektív érzés, ami ezt bizonyítja, hogy egyszerűen jó dolog egy érett személyiség mellett lenni, jó velük egy közösségben tartózkodni.

Lélekemelő volt jelen sorok írójának, ahogy a szertartás közben végiggondolta, hogy milyen életút után is történt az Igen kimondása. Végül is van jelenleg hivatás, van kisközösség, és van társ. És mindenre történt most egy nagyobb családi és egyházközségi szinten egy nagy: Úgy legyen, egy lelki pecsét.

De azt gondolom, hogy fordítottan is igaz a dolog, miszerint is nem csak őket erősítette meg a közösség előtti aktus, hanem maga a közösség is gazdagszik attól, ha ilyen erős kötelékű tagjai vannak. Kívánom mind nekik, mind a Nagytétényieknek az ilyen irányú további lelki, szellemi és fizikai gyarapodást, és hogy ne restelljünk egy elesés után újra más úttal, módszerrel próbálkozni, és ehhez nyújtsunk egymásnak kölcsönösen segítséget!

Szeibert András, 2015 Nagyboldogasszony ünnepének másnapján

Rózsafüzér zárandoklaton

Az évről-évre megrendezett Élő rózsafüzér zárandoklat legfőbb célja a közös ima Budapestért, a budapestiekért.

2015 májusában már kilencedik alkalommal vehettünk részt. A Budapestet körbeölelő zárandokút pontosan kilenc szakaszból áll, ami azt jelenti, hogy a várost már „körbezarándokolhattuk”, ha mindig más szakaszon vettünk részt.

Szokás szerint Farkasrétről ismét két irányba mehettünk: Nagytéténybe, valamint Máriaremetéig.

Körülbeül 60 fő gyülekezhetett Farkasréten, az útra bocsájtó imák után elindult a zárandoklat.

Máriaremete felé többen indultak, nagyjából a hívek kétharmada. Feltűnő volt az is, hogy a nagytétényi szakaszon inkább a 40 év feletti korosztály képviselte magát, talán egy fiatal pár volt a kivétel. A kihangosító berendezések (akárcsak tavalay) nem akartak engedelmeskedni, de aztán a vezető- szervező által Bermuda-háromszöggként elnevezett helyszínt elhagyva működésbe léptek. Gazdagréten betértünk a Szent Angyalok Plébániára, melynek építése, bővítése tovább folytatódik. Szederkényi Károly atya kifejtette, hogy a zárandokok a világ számára azt is kifejezik, hogy az ő országuk nem e világból való, minthogy ezt Jézus is kijelentette. Persze ezért az országért üdvözülni kell. A Dobogó-hegyre felérve a város megáldása „elmaradt”, mindhogy lelki vezető sajnos nem jött velünk. Így jobb híján imádkoztunk Budapestért. A Kelenvölgyi Szentháromság Plébánián Lancendorfer István atya fogadta a zárandokokat, katonás stílusával el is marasztalt minket, hogy ennyire kevesen vagyunk, persze rögtön hozzátette, hogy nem is a mennyiség számít, hanem a minőség. Persze ez utóbbit nem

mindenki vette magára. A lorettói litánia elimádkozása után szeretetvendégségben vehettünk részt a kelenvölgyi asszonyok jóvoltából, akik minden jóval kínáltak minket. A Kamaerdőben több időt pihenhattunk, mindezalatt lehetőségünk volt arra, hogy a zárandoklatot személyesen felajánljuk valakiért vagy valamiért, mindezt egy papírlapon megtestesítve. A Szoborparkot követően a budatétényi Szent Mihály kápolnába, ezt követően a Szent István templomba tértünk be. Itt a megszokott módon Udvarnok László atyával találkozhattunk. Prédikációjából sosem hiányzik a humor, ugyanakkor kőkeményen, szókimondóan próbál az üdvösségre jutásunkban segíteni. Sajnos a verbita testvérekhez idén sem látogathattunk el, persze lélekben azért együtt lehettünk velük, mivel éppen akkor egy program zajlott náluk (talán a cursillo) A Jézus Szíve templomban pedig Lojzi atyával imádkozhattuk a litániát. Lojzi atyának még idejében sikerült „elcsípni” a csoportunkat, hiszen egy esketésről tartott hazafele. Közben a zárandokok létszáma már megközelítette a negyven-ötven főt. A Szent Donát-hegyi emlékhelyet sem hagyhattuk ki, a szokásos tárogató muzsika fogadott minket. Mielőtt templomunkhoz értünk, a soroksári csapattal találkoztunk, érdekes módon ők sokkal több fiatal, gyereket hoztak magukkal, így a Szentmise kezdetére a templom egész szépen megtelt. A szentbeszédben Horváth Zoltán István atya kifejtette, hogy ha valakivel barátságot szeretnénk kötni, akkor beszélgetést kell kezdeményeznünk. Nincs ez máshogy Jézus esetében is, mialatt zárandokolunk és imádkozunk, tulajdonképpen Jézust „tesszük” a barátunkká.

Király Z.

Nosztalgia pincemozi

Egy híján húsz esztendeje minden évben kap a családnk egy meghívót. A megfogalmazása változik, a tartalma viszont állandó:

Szeretettel várunk benneteket az idei „négy generációs” kerti partyra!
Találkozunk x hónap y napján z órákor a szokott helyen!
Németh család

Színes kartonból, nagy gonddal és különféle dekorációs trükkökkel készültek a gusztusos, sokszor fényképes meghívók. A képekről 30-40 ember mosolyog a gépbe. A korai fotók közepéről Keszthelyi Ferenc püspök atya. Azért ő, mert mint nagytétényi plébános (1974-92) ő tanította a hittant, s az ő tanítványai gyűlnek össze évről évre a Németh család jóvoltából. Kezdetben a tanítványok, meg a szülei és nagyszülei népesítették be a kertet, később már a tanítványok gyermekei is, így lett négy generációs a parti. Az idei találkozón a 98. évében járó rangidős nagy- illetve dédmamára mosolyoghattak a karonülő kategória tagjai, meg persze az összes többiek.

Ebéd után nagy sétákat szoktunk tenni a dunafüredi Duna-parton, a vízesésnél stb. Legutóbb ezt kiszorította a programból a pincemozi. Ildi és András a hajdani hittanos képekből, aztán a későbbi rengeteg közös kaland dokumentumaiból állítottak össze és vetítettek egy remek filmet a családi ház e célra átrendezett pincéjében. Hatalmas visítások és nevetések kísérték a képek pergő változását! Gondolom, hogy a nosztalgia „haj, de fiatalok és karcsúk voltunk” elérékenyülő szakasza az esti búcsúzás után kapta el a résztvevőket.

Köszönjük a nagy csapat összetrombitálását és jól-tartását az előbb már említett két tanítványon kívül a házaszónynak, Editkének és a bogrács örökös mesterének, Endrődi Petinek!

Szép volt, jó volt! Reméljük még sokáig lesz folytatás!

Egy „hittanos” szülő (ke)

Visszaemlékezés lelkigyakorlatra

„Isten sosem fárad bele abba, hogy megbocsásson!”

Talán ez a gondolat lehetne a mottója annak a bő 2 napunknak, amelyet a Nagytétényi családos kisközösség és a meghívást elfogadók idén ismét együtt töltöttek. Bajóton, június utolsó hétfőjén Nemeshegyi Péter bácsi segítségével próbáltunk meg hitünkben mélyülni.

És talán az a leghelyesebb, ha rögtön Péter bácsi ránk gyakorolt hatásával kezdem. Nagy megtiszteltetésnek érzem, hogy idős kora ellenére elvállalta a velünk való törődést, de a résztvevők döntő többsége nem ismerte őt. Ahogy haladtunk előre az időben, döbrentek rá többen, kivel is lehetnek együtt, és a visszajelzők majd mindegyike azt emelte ki egyik nagy élményének, hogy megismerkedhetett vele.

Éreztük, hogy nagy gondolatok hangzanak el, de mindez olyan egyszerűen és érthetően volt megfogalmazva. Az alapélményünk az volt, hogy hát ez olyan egyszerű, mint az egyszerű, illetve hogyan is lehetne másképp? A természetességgel elmesélt történetekben szinte észre sem vettük, hogy bizony most éppen egy pápával való találkozás története hangzott el, vagy a II. Vatikáni Zsinat előkészítésének a kezdeteiről van szó, azaz a közelmúlt egyház-történelmének nagy eseményeiről. Közben tárult fel előttünk, hogy a világegyház egyik jelentős személyisége ül közöttünk csak úgy egyszerűen, természetesen, és idős kora miatt fizikailag kiszolgáltatottan. Önmagában ez a tény, hogy segíthettünk neki a helyváltoztatásban, már felemelő érzés volt.

Talán néhány példa azokból a nagy gondolatokból, amelyek háttere aztán érthetővé, átélhetővé vált számunkra, és amelyeket sok érdekes történettel is szemléltetett.

„A hársfa olyan, mint az anya, adja magát, fáját és mézét önzetlenül. A fa a gyökeréből táplálkozik. Az Isten gyökér. (Origenész)”

„Nagy csoda a VAN. Hogy van valami. Olyan az egész, mint egy nagy GONDOLAT. Minden kérdés, minden kérdés-sorozat végén ott van a misztérium.”

„Az evangélium öröme betölti minden Jézussal találkozó ember szívét.”

„Az angyali üdvözlés megszólításánál az eredeti szövegben az első szót többféleképpen is lehet fordítani, ebből az egyik az ÖRÜLJ. Mi a latinból az Ave (Üdv) köszöntés jelentését vettük át, de ha úgy kezdjük a szöveget, hogy Örülj Mária, és így mondjuk végig, új és más értelmet is kap. „

„ A találkozások öröme, Mária, Erzsébet, Jézus öröme. Jézus olyan örömet ígér a tanítványoknak, amelyet senki sem tud elvenni tőlük.”

„Jézusnak fontosabb, hogy éljünk, mint az, hogy épületeket emeljünk neki, vagy hogy állandóan dicsőítsük őt. Akkor élünk, ha szeretünk, ha adunk. A másik emberért végzett szolgálat fontosabb, mint bármely Sabbat.”

„Meg kell gyógyítani az emlékezetünket. A régi sérelmeket ápolgatni nem visz előbbre, beteggé tesz.”

És még rengeteget írhatnánk, de nem tudtuk volna mindezt valóságosan befogadni, ha nem lett volna kellő idő a hallottak felidőzésére, csöndes átímadkozására. Ezért minden ismertető után hagytunk erre időt, ahol átgondolhattuk azt is, hogy a hallottak mit jelentenek saját életünkön vonatkozóan. Mindkét nap végén közös megosztással gazdagítottuk egymást a nap folyamán átélt szellemi vagy lelki élményeinkkel.

Összességében elmondható, hogy az idei lelkigyakorlatunk lélekemelő, nagyon nyugodt és összeszedett volt. Mind ehhez a Bajóti környezet, a nagy kert is kiváló körülményeket teremtett. Néhányan hajnali futásokkal illetve szombat reggel a napfelkelte megtekintésével, amelyért egy hegycsúcsot is meg kellett mászni, a szellemi és lelki mellett a fizikai jóllétüknek is nyújtottak támogatást.

Köszönet mindenkinek, aki lehetővé tette ennek a lelki gyakorlatnak a létrejöttét, elsősorban persze Nemeshegyi Péter jezsuita atyának, mindenkinek, aki hozzájárult az étkezések körüli tevékenységekhez, a takarításokhoz, és egyáltalán a többiek gazdagításához, akár csak egy mozdulattal, mosollyal, szóval. Jövőre is találkozunk, hiszen amint azt Péter bácsitól hallottuk:

„A tetteknek hit nélkül nincs gyökerük, a hitnek tettek nélkül nincs gyümölcse.”

Szeretettel adom közre

Szeibert András

2015. július

Hittantábor 2015

Nagyon régi vágyam teljesült, amikor kiderült, hogy idén nyáron Püspökszentlászlóra mehetünk táborozni a hittanosokkal. Püspökszentlászló egy aprócska falu a Mecsekben. Nincs vasútállomása, buszmegállója, foci pályája, kocsmája, boltja. Van egy utcája (melynek egyik oldalán állnak a házak, másik oldalán a meredek hegyoldal az úr), arborétuma, felújítás alatt álló kápolnája, békéje, nyugalma, csendje. Ez utóbbit csak olykor - olykor töri meg a mobiltelefonok csörgése, mert téreőr is ritkán és csak bizonyos pontjain van a falunak.

Mi a szépen felújított plébániaépületben laktunk, ami a falu utolsó háza. Ellőttünk az arborétum és a kápolna, mellettünk a temető, mögöttünk az erdő.... Minden adott volt ahhoz, hogy remekül érezzük magunkat az ott eltöltendő egy hét alatt.

Szombaton Pécs néhány nevezetességét tekintettük meg, majd Hosszúhetényből kigyalogoltunk (ez kb. 3 km) Püspökszentlászlóra. Ezt az utat oda-vissza vasárnap is megtettük, hiszen Ákos atya mutatta be a falu (Hosszúhetény) egyetlen vasárnapi miséjét 11 órakor. Mivel kicsit gyorsabbak voltunk, mint ahogy terveztük már a mise kezdete előtt fél órával odaértünk. Jó volt látni, ahogy megtelt a templom. Annyi ministráns volt, mint nálunk egy ünnepi nagymisén, lehet még több is. Sok gyerek szaladgált a templom bejárata előtt is szülői felügyelet mellett. A hívek nagyon kedvesen fogadtak minket.

Ettől a két naptól eltekintve mindig ugyanaz a napirendje volt mindegyik napunknak.

A 7 órai ébresztőt a reggeli torna követte. Miután testünket megmozgattuk, szívünket emeltük fel Isten felé, ugyanis 7.30 - kor mindennap szentmisén vettünk részt. Utána reggeliztünk, majd jöttek a különböző programok.

Hétfőn megmásztuk a Zengőt, a Mecsek legmagasabb csúcsát. Igaz, hogy esett közben az eső, de ez minket egyáltalán nem zavart. Sőt, örültünk, hogy nincsen olyan nagy meleg, nem kellett annyi vizet vinnünk magunkkal.

Kedden a Ferde- vízeséshez kirándultunk, ami az Óbányai- völgy egyik látványossága. Maga a völgy is csodaszép természetvédelmi terület. Az előző napi eső miatt kicsit sáros volt a talaj, így mindenki néhány kilóval nehezebb cipővel érkezett haza, mint amilyennel elindult. Ez volt a legnagyobb túránk, kb. 16 km-t gyalogoltunk aznap.

Szerdán testünket pihentettük, kenyéren és vízen böjtölve lelki napot tartottunk.

Csütörtökön a Csurgóhoz sétáltunk, ez a Hidasi- völgy szépséges csöpögő vize. Itt is sok- sok szépet láttunk útközben. Az eső időnként szemerkélt egy kicsikét, de szerencsére nem lettünk nagyon vizesek. Ezen a napon kb. 12 km-t tettünk meg.

Pénteken egész nap játszottunk. Mivel délelőtt esett az eső, beszorultunk a házba. Számunkra mégis nagyon nagy élmény volt, amikor mind a 15-en - ki hason fekve, ki széken ülve - együtt kártyáztunk az emeleti teremben.

Szombaton „csak” takarítottunk, pakoltunk és hazautaztunk. (Legyalogoltunk Hosszúheténybe a buszhoz, Pécssett átszálltunk a vonatra, majd Dombóváron egy másikra.)

Sokat neveltünk mindennap, énekeltünk népdalzsoltárokat, zsolozsmáztunk, kártyáztunk, játszottunk. Sajnos az időjárás az ivóversenynek nem kedvezett, így annak visszavágóját majd a kastélyparkban fogjuk megrendezni.

Minden este volt vetélkedő. Az aznapi szentmisén hallott olvasmányokból és a hozzájuk tartozó hittani ismereteikről adhattak számot a fiatalok. Majd elmondtuk a zsolozsmából a napot lezáró imádságot. 22 órától elvileg minden szobában csönd volt.

Ákos atya végig velünk volt a táborban, ezért gyónásra és lelki beszélgetésre mindig lehetett hozzá menni. Ezt ki is használták a gyerekek.

Ez volt a két felnőtt, Ákos atya és Zsuzsa néni (Boronkai) beszámolója. Most következzenek a gyerekeké! A legkisebektől haladunk a legnagyobbak felé.

„Szép és jó vízesést láttunk. Kétszer is elestem, de jó volt a kirándulás.” Patrícia

„Szerintem nagyon jó volt a tábor és sok szépet láttunk. Én nagyon jól éreztem magam.” Móni

„Nagy túrák, kevés elfáradás.” Gábor

„Szép vízeséseket láttam.” Kicsi Timi (Kedden, a születésnapján a legnagyobb ajándékot adtuk neki, érte mondtuk a Szentmisét, aznap mindenki érte imádkozott.)

„Nagyon jókat és sokat játszottunk és beszélgettünk a barátokkal.” Gyuri

„A kiránduláson egyszer sem csúsztam el, szép volt a kilátás, és őzeket is láttunk.” Szidi

„Gyönyörű természeti képződmények.” Zotya

„Sokat túráztunk gyönyörű helyeken.” Adri

„Jó volt az étel és a szállás.” Roni

„Gyönyörű táj, sok túra és jó közösség.” Ricsi

„Jó a helyszín választás.” Domi

„Megismertük szent Charbel Makhlof remetét” Bori

„Az idei hittantábor volt a legjobb lelkinapostul, sárostul, és sebes lábastul.” Nagy Timi

Templomi hittanórák rendje:

Hétfő 16.45 elsőáldozók 1. – újak

Hétfő 17.30 elsőáldozók 2. – tavalyi csoport

Kedd 17.00 felsősök

Kedd 18.00 középiskolások

Csütörtök 16.30-17.30 volt elsőáldozók

Mindennapi gondviselés – mindennap

Jó pár évvel ezelőtt kerültünk a férjemmel ebbe az egyházközösségbe. 6-7 éve is megvan, hogy a Templombúcsú utáni összejöveteleken ismerkedtünk és a beszélgetések alatt felmerültek különböző közösségi programok, amik nekünk valók lettek volna – anno, fiatal párnak. Szimpatikus volt a beszélgetőtárs is, a program is, de – azóta is sajnálatomra – a bemutatott programok nem lettek a mindennapjaink része.

Nemrég a vasárnapi Szentmisén Ákos atya arról beszélt, mikor Jézus minden nélkül küldi a tanítványait az emberek közé. Minden nélkül: élelem nélkül, innivaló nélkül, biztos szállás nélkül. Mindennemű előre történő bebiztosítás nélkül. Ez manapság már szinte elő sem fordul, hiszen igyekszünk megfontoltak, jóval előre tervezők, előrettekintők, biztonságra törekvők lenni. De – ahogy azt Ákos atya is mondta egyéb példákkal – ezzel a mentalitással lemaradunk érdekes, életünket alakító, lényeges dolgokról!

Kellene egy kicsit a gondviselésre bízni magunkat! Mi annak idején bebújtunk a „munka mögé”, az „össze-vissza beosztottság” falai közé. Persze, ez igaz is volt, de az ember bárhonnán léphet, akár nagyot is! Mindig szembe jönnek lehetőségek, amikkel élhetünk és amik valamerre visznek majd. Lehet, hogy nem is arra, amerre mi terveztük, de hosszútávon biztos, hogy előre! Találkozunk váratlan dolgokkal, lehetőségekkel, amiket nem tudunk biztonsággal tervezni, de ettől sem kell félni! Lehet a váratlan, a meglepő, a megszokottól eltérő is jó!

Lehet ez, egy véletlen találkozás, egy gyermek, egy munkahely megszűnése (és egy új állás vállalása) stb.

Mindenben lehet látni a jót, a gondviselést. Ahogy a nem hívő emberek mondják, ez az optimista szemlélet. A hívők pedig tudják, hogy minden mögött ott van az Isteni gondviselés.

És mennyivel jobb ezzel a szemlélettel élni, belevágni új dolgokba, hogy remélhetjük – szinte tudhatjuk –, hogy amibe belefogunk, sikerülni fog, jó lesz a kimenetele!

Mert miért lenne másként? Akkor mi értelme lenne?

Biztosak lehetünk benne, hogy van értelme, előre visz minden dolgunk! Merjünk bízni! Bízni abban, amit Jézus mutatott, abban, hogy Isten gondot visel ránk, hiszen Máté evangéliumában is olvashatjuk: „Nektek pedig még a hajszálaitok is meg vannak számlálva! Úgyhogy ne féljete!” (Mt. 10:30-31)

Börcsök Nikoletta

A templombelső felújításáról

2013 őszen hirdettük meg a templombelső felújításának munkáit. Hálásan köszönöm mindenkinek, aki eddig anyagi áldozatot hozott a munka elvégzésére. Egyéni adomány 2013-ban 2.286.000 Ft, 2014-ben 5.480.000 Ft, 2015-ben július végéig 1.975.000 Ft érkezett. Tavaly volt néhány egyszerű, nagyobb adomány. Remélem, a testvérek továbbra is segítik ezt a munkát.

Elvégeztük a bejárat, a kórus alja, a fájdalmas kápolna és a szentély falfelületeinek restaurálását. Eddig összesen 25 millió Ft-ba kerültek a munkák. Ehhez még kapcsolódik az oltár feletti Mária monogram felújítása, valamint a szentély ablaküvegének cseréje. A világítás fejlesztésére is történtek lépések.

Az elmúlt 2 évben az egyházmegyétől 10 millió, az önkormányzattól 6,2 millió, a Nemzeti Kulturális alaptól 5,6 millió Ft támogatást kaptunk. Mindezek mellett a templom és a plébánia működésének anyagi háttere is biztosított.

Hogyan tovább?

Következne a főhajó mennyezetének és oldalfalainak rendbetétele. Két lehetőségünk van. Egyik, hogy egyben történjenek a szükséges munkálatok, a másik, hogy jövő-

re elvégzik a mennyezet javítását, majd a következő évben a két oldalfal munkálataira kerül sor. Az első esetben 35 millió Ft-ba kerül a munka, a második esetben az első szakasz 21 millió Ft-ba, a második 20 millió Ft-ba. A többletköltség oka, hogy kétszer kell állványozni.

Mit tehetünk?

Jelenleg erre a célra 12 millió forintunk van eltéve. Jövőre, ha minden jól megy, az egyházmegyétől 5 millió, a Kulturális Alaptól kb. 5 millió, az önkormányzattól 2 millió Ft támogatás remélhető. A saját támogatásunk havi 120.000 Ft-tal számolható.

Jó lenne megszólítani olyanokat, akik a kerületben élnek, vagy akikkel valamilyen kapcsolatunk van, és kérni a támogatásukat. Jó lenne vállalkozókkal, cégekkel kapcsolatot keresni. Ebben fontos lenne a testvérek segítségével!

Tudom, hogy már eddig is, lehetőségeink határait közelítve tettünk templomunkért. Éppen ezért lenne fontos szélesíteni azt a kört, akik segítik munkánkat!

Hálával és reménnyel tekintek a felújítás folytatása elé!
Ákos atya

A nagytétényi Nagyboldogasszony-plébániatemplom története

A középkorban egyhajós, gótikus templom állt a falu közepén. A plébániára vonatkozó legkorábbi adatok 1333-1335-ös pápai tizedgyűjtők jegyzékéből ismeretes. A régi templom védőszentje-1405-ből származó adat szerint Szent Mihály volt. Ez a temploma török időkben elpusztult. Bél Mátyás az 1730-as években már csak a templom romjait látta.

Az újratelepült Tétény anyaegyházának, Törökbálintnak 1752-es canonica visitatioja is a tétényi templomról, mint romos épületről emlékezik meg, melynek csak a tornya áll. A következő években építette fel a kegyúr, Rudnyánszky József a romok felett az új templomot. A templom felszentelését- Nagyboldogasszony tiszteletére – 1755. október 5-én Padányi Bíró Márton, a művészetpártoló veszprémi püspök végezte, az önálló plébániát azonban csak 1771. július 6-án alapították meg.

Az átalakítások során barokk stílusban építették újjá a templomot. Kétszakaszos csehsüvegboltozatos hajó, amelynek a nyugati, keskenyebb szakaszában az orgonakarzat található. A szentély is csehsüvegboltozattal fedett. Boltozatait és oldalfalait gazdag barokk festés (1760 k.) díszíti, amelyek a két mellékoltár illuzionisztikus festését adják: Szt. József és Szt. Julianna. A főoltár 1759 előtt készült képe Mária mennybemenetelét ábrázolja. Déli mellékkápolnában (eredetileg bejárati előcsarnok) Fájdalmas Szűz Mária oltár áll, szintén 1759 előtt készült.

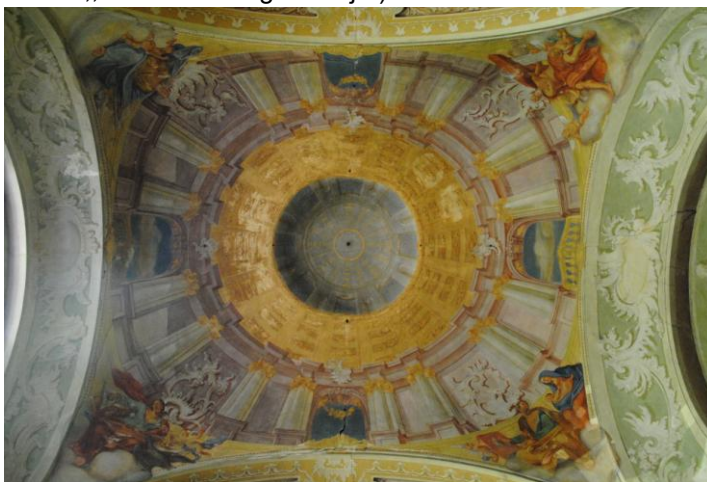
A templom bejárata a város felől, a sekrestyéből nyílt egészen a II. világháborút követő évekig. A templom jelenlegi alakját az 1947. évi átalakítások után nyerte el, amikor megszüntették a keleti főkapuzatot és a torony déli oldalába helyezték azt át, az északi oldalon pedig oldalkápolnát toldottak az épülethez.

Az egyhajós belső teret festett kazettás gömbkupola fedi. A tér látszólagos magasztását látszat-architektúra festésével segítették elő. A szentélyben és a főhajóban barokk míg az orgonakarzat feletti boltozat festése az 1930-as években készült. A teljes belső berendezést a XVIII. században, javarészt 1759-ben készítették.

A falfestmények feltételezhető alkotóiról.

A nagytéyi templom kupolájának falfestménye erős hasonlóságot mutat az egykori - ma már csak archív felvételen látható - Kiscelli Trinitárius Templom kupolájának festésével, ami Johann Gfall osztrák festő munkája.

A Kiscelli Trinitárius Templom szentély boltozatát Johann Gfall osztrák festő (Kaunerta, Tirol okt. 7. 1725-1799) architektónikus festett álkupolája díszítette, csegelyein a négy evangélistával (a Szent János által tartott könyv tartalmazza a festő, I.G. Pin: " szignatúráját).

Nagytéyi kupolafreskó

Az egykori Kiscelli Trinitárius Templom kupolája

Restaurálást indokoló problémák

A falfestményekhez már korábban is hozzányúltak "javító" szándékkal. A barokk festéseket letakarták meszeléssel, majd pár évtized elteltével újra feltárták azokat. A szószéket áthelyezték a nyugati pillérnyalábokra. Ezzel a liturgikus teret negatívan megváltoztatták. A feltárt barokk festéseket enyves kötőanyagú festésekkel javították ill., több helyen átfestették. Legutolsó hozzányúlás az 1960-70-es években történt. A mellékoltárok feletti falképeket (Szent József és Szent Julianna falképeket) is ekkor javították restaurátori eszközökkel.. Ekkor kerültek allegorikus alakok a karzat feletti boltozati mezőbe.

A falképek károsodásairól elmondható, hogy vannak erősen sérült, leperget, beázott és megrepedezett felületek. Az északi oldalon korábbi felvizesedési nyomok és annak a falképekben kárt okozó nyomai láthatóak.

Ezeket, a főleg statikai, felvizesedési és beázási problémákat részben megoldották már. Az északi oldalon is védetté vált az épület mivel 1945-47-ben oda egy kapcsolódó épületsort emeltek oldalkápolnával.

A tetőzetet megjavították és statikailag is megerősítették a templomot.

A vizesedési problémák jelen vannak ugyan, viszont nem tekinthetőek kezelhetetlen problémának.

A korábbi statikai problémákból fakadóan a boltozati mezőkön erős repedések jelentek meg.

Az északi (uralkodó széljárás észak-nyugati) oldalfalon valószínűleg az ablakokon ill. azok eresztékein a csapóeső beszivároghatott mert az ablakok alatt erős lecsorgások figyelhetők meg.

Sajnos a figurális freskófelületeket is érintik ezek a rongálódások

(Szent Julianna festett oldaloltár felületei). Ugyanezek a lecsorgások voltak láthatóak a szentély nyugati ablaka alatti freskófestéseken is.

A modernizáció is nyomot hagyott a festett motívumokon. A villanyvezetékelés és annak árckainak visszavakolásai több szakaszon láthatóak a templomban. Korábbi felújítások alkalmával sok cementes beton megerősítést is alkalmaztak, sajnos ezek károsító hatásai nagy problémákat okoznak.

Az esztétikai látványt a freskók elkormozódott, erősen poros megjelenése igen zavarja. Ehhez társul a fentebb említett repedése, vakolati hiányok, lecsorgások, felvizesedések együttes látványa is.

A 2014. év óta tartó restaurálásnak eredményeként elkészült a templom szentélyének teljes falkép-helyreállítása, valamint a templomelőtér és karzatalji szakaszok vakolatcseréje és felújítása is. A restaurálásokat Fülöp Ákos atya gondos szervezése alatt Gallyas Balázs és Győri Lajos restaurátorok végzik.

PIROSKA ÉS FARKAS

szó nélkül ballagtak az évnnyitó Veni Sancte után. Egyik szemük sírt, a másik meg nevetett. Vége a nyári nagy szabadságnak! De összejönni jó lesz a rég nem látott barátokkal.

Nagymama törte meg a csendjüket: -- Úgy érzitek, tehetne a Szentlélek veletek is olyan csodát, mint Jézus tett a süketnémával?

- Megnyíltak a fülei, megoldódott a nyelve, pikk-pakk, - sóhajtott Piroska.

Farkas erre azonnal megelevenedett – de hiszen az én testvéremnek a nyelvecskáját inkább fékezni kéne!

- Mielőtt összevesznének, - szólt közbe nagymama villámgyorsan – eszembe jutott egy hajdani ismerősöm majdnem csodatevő módszere. Szemléletesen beszélt róla: Ha egy gyermekemnél tehetséget, érdeklődést tapasztalok, azt „fújom, mint a parazsat”.

- Hajlamosak vagyunk a rosszat nézni és azt korholni, cikizni, ugye Farkas? De ha visszagondolok nagyszerű tanarakra, ők nem ezt tették. A jót növelték, erősítették bennünk! Nemcsak érdekesen, tüzesen tudtak mesélni, de módszerük volt az is, hogy keresték tanítványaikban a talentumot. Dicsértek! Fújták a parazsat!

- Azért, ha csak úgy, mint a számítógépnél, be lehetne másolni dolgokat az agyunkba, az egyszerűbb lenne, mint házi feladattal kínlódnival – ábrándozott Piroska.

- Biztosan az öregség az oka, de ilyenre nem vágyom - hümmögött nagymama. - Viszont a csecsemőket csodálom. Hatalmas kíváncsiság van egy ilyen csöppségben. Mindig többet akar látni, tudni. Mennyit gyakorol, amíg meg tud fogni valamit, amíg rájön, hogyan kell mászni! Nem bánja, ha sokat potyog, ő járnai akar! Milyen izgalommal barangol be egyre nagyobb köröket!

- Számítógépes ötletednél maradván, Piroska, én azt hiszem, létezik belénk teremtett tudás-szomj program. Vágyunk arra, hogy képesek legyünk tájékozódni a világban, szeretnénk jók lenni, meg okosak, aztán még okosabbak és így tovább. Úgy gondolom, hogy akiben aktív ez a program, az jól érzi magát. Sokkal jobban, mint aki naphosszat TV előtt gubbaszt vagy számítógépes játékok egyhangú izgalmaival csiklandoztatja magát.

- No, de most már gyorsítsuk meg lépteinket, ha ünnepi ebédet szeretnénk! A húsleves már a tűzön, de a rántani való husi még a prézlit sem látta!

ke

KRÓNIKA

Máj. 03. Anyáknapja – az édesanyák köszöntése.

Máj. 09. Élő rózsafüzér zárándoklat Budapest körül. Plébániánk ismét fogadó állomás volt.

Máj. 16. Nagymarosi találkozó.

Jún. 14. Hittanosok év végi hálaadása.

Júl.25-Aug.1. Nyári hittantábor Püspökszentlászlón

Aug. 15. Templomunk búcsúja. Ünnepi szentmise után „nyitott kapuk” a plébánia udvaron.

NAPTÁR

Szept. 06. **Veni Sancte** évnnyitó szentmise, a hittanórák szeptember 7-től kezdődnek.

Szept. 14. **Esperes kerületi keresztút** a budafoki kálvárián 20:00-tól.

Szept. 25. **Sursum Corda hangverseny** templomunkban 19:00-tól.

Okt. 01. Első csütörtök – **szentségimádás**.

Okt. 03. **Nagymarosi találkozó**.

Okt. 05. **18.00 Templomszentelési évforduló** – betegek kenete közösségi felvételére lehetőség

Okt. 11. **Elsőáldozás** templomunkban.

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./9. Amikor minden vigasztalásnak híjával vagyunk

I.

Nem nehéz akkor kevésbe venni az emberi vigasztalást, amikor Isten vigasztal.

De nagy, igen nagy szó, ha valaki mind emberi, mind isteni vigasztalástól megfosztva is helyt áll, Isten dicsőségéért igyekszik elviselni lelki számkivettetését, semmiben sem keresi önmagát, nem tekint saját érdemére.

Mi van abban, ha jókedvű vagy és áhítatos a kegyelem látogatásának idején?

Ezt az órát mindenki várva várja.

Könnyű lovaglása esik annak, akit Isten kegyelme hordoz.

Csoda-e, ha nem érzi a terhet, akit a Mindenható hord a tenyerén, akit a legnagyobb vezér vezet?

Jólesik nekünk, ha van valami vigasztalásunk, és nehezen vetközzük le önmagunkat.

Szent Lőrinc vértanú meg a pap, akinek diakónusa volt, azzal győzte le a világot, hogy semmibe vette mindazt, ami a világban kívánatosnak mutatkozik.

Krisztus szeretetéért még azt is jó szívvel eltúrte, hogy elválasszák tőle Isten főpapját, Sixtust, akit annyira szeretett.

Így a Teremtő iránt tanúsított szeretete nagyobbban bizonyult az ember iránt valónál, és az emberi vigasztalás helyett inkább Isten akaratát kereste.

Így tanuld meg te is elhagyni Isten szeretetéért -- még oly szükséges és kedves barátodat is, s ne keseredj el, ha barátod elhagy, inkább gondold meg, hogy egyszer mindnyájunknak el kell szakadnunk egymástól.

Sokat és sokáig kell az embernek magával viaskodnia, míg megtanulja egészen legyőzni önmagát, s minden érzését-indulatát Istenre összpontosítani.

Mikor az ember önmagában bízik, könnyen lehajol emberi vigaszért.

De aki igazán szereti Krisztust, és szorgalmasan törekszik a tökéletességre, az nem bukik a vigasztalások után, nem keres szívet melegítő élményeket, hanem inkább azon van, hogy Krisztusért kemény próbák közt is megálljon, és nehéz föladatokat is megoldjon.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

- Okt. 23.** **Nemzeti ünnep.** Ünnepi szentmise. **Zarándokúton** az élő rózsafüzér nyomában Soroksárról Nagytéténybe.
- Nov. 01.** **Mindenszentek ünnepe.** Szentmisék 9:00 és 18:30-kor.
- Nov. 05.** Első csütörtök – **szentségimádás.**
- Nov. 14.** "Erzsébet kenyere" sütés a közösségi házban 9:30-12:00.
- Nov. 15.** 9:00 **Elsőáldozók bemutatása**
- Nov. 28.** 16:00-18:00 **Adventi koszorúkészítés** a Közösségi Házban. Az esti szentmisén Ákos atya megáldja a koszorúkat!
- Dec. 03.** Első csütörtök – **szentségimádás.**
- Dec. 23.** **Idősek karácsonya** 16:00-tól.
- Dec. 24.** **Pásztorjáték** 16:00-tól.
- Dec. 31.** **Évvégi hálaadás** a 17:30-kor kezdődő szentmisén.

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Németh Zsuzsanna (főszerkesztő)	(1225 Budapest Zambelli L. utca 39.	Tel: (20) 482-9574)	pasztor-zsu@freemail.hu
Németh András (tördelő-szerkesztő)	(2440. Százhalombatta, Strand utca 44.	Tel: (20) 915-5280)	annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.

94